

כדורגל

המשיח בא

אילו היה המשיח עצמו מופיע על גבי חמורו הלבן במגרש באסה השבת, לא יכול היה לעורר בקרב חמשת אלפי הצופים התלהבות גדולה מזו שצוררה הופעתו של יהושע ("שייץ") גלור.

עוד בהופיעו בשער האינטרסון לבוש חליפת האמונים הכחולה של מכבי תל-אביב, אותה לא לבש זה שלושה חדשים, קידמו את פניו מחיאות כפיים וקריאות קצובות: "שייץ! שייץ!" לא היה חשוב כלל בעיני הקהל אם היה זה אותו שייץ, שהלהיב בשעתו אלפי צופים בלהטוטי כדורגל מופלאים, שהפך אילום של ילדי כל השכונות בשל ריצתו הפראית המהירה או בעיטותיו האדירות. מספיקה היתה הפרימה "שייץ" כדי להוציא את הקהל מכליו.

נראה שפרימה זו הספיקה גם לשחקני מכבי עצמם. כי למרות שהכדור הגיע אל גלור רק לעתים רחוקות — והוא עמד במשך רוב המשחק בפינתו הימנית, חיכה לכדורים והדמיונות שאפילו כשהגיעו לרגליו לא היה עדיין מסוגל לצלם ביעילות — היתה נוכחותו על המגרש מספיקה כדי לשנות את צורתה של קבוצת מכבי תל-אביב.

משחק פורים. אותם שחקנים, שוק לפני שבו עיים היו חסי רוח-קרב, נחלו מפלות ובזיונות מרגלי קבוצות נחשלות והתגלגלו במקום השביעי בסבלת הליגה, כאילו החליטו להתחפש השבת לכדור-גלנים נבחרים. ואמנם היה משחק של מכבי, סימ פוניה נהדרת חסרת-זיופים, שהזכירה את הימים בהם לא היה לקבוצה מתחרה רציני במגשי הכדורגל.

צבי סטויניסקי, שעוד בשבת שעברה צויין כשחקן שאיבד את יכולתו הטכנית והעזתו, היה המצנע על תזמורת קבוצתו, הובילה לנצחון המשכנע על ירי בתה מאז ומתמיד, הפועל תל-אביב (3:0). אולם הסוליסט בתזמורת רגילים זו היה ליל ספק יונה פוקס, אותו שחקן מזדקן, שאיש לא חפץ ביקרו, היה כוכב היום. לחימוזיו העקשניות ובעטותיו הנמרצות החזירו את ההחלילה למשפחת פוקס.

היתה זו שעתם הגדולה של אוהדי מכבי. שלטונה המלא של קבוצתם במגרש איפשר להם לנקום ביריביהם לציצת את נקמת גאוזתם, שנאלצה להסתתר במשך שלושה חדשים. הם עשו זאת ללא רחמים. השיר: "מכבי על החומה, והפועל בנבל", נשאר ללא מענה.

איגרוף

חומר גלם לזירה

"הורינו דם צעיר אל הזירה!" תבעו לא פעם מומחי האיגרוף מעסקי ענף ספורט זה. השבוע קיימו העסקנים דרישה זו בשינוי קל. הם הורינו דם צעיר על הזירה.

קרבות האיגרוף, שנערכו בבית הפועל בין נערי שלושת אגודות הספורט, שהגיעו לשלב מתקדם ושנועדו לפי דברי המארגנים בפתיחה, "להכין מתי אגרפים להופעה בפני קהל בזירה-טרון", דמו יותר למעשי רצח פשוטים. "איך לוקחים מתאגרף חדש והורגים אותו?" התרחת מאמן הפועל למראה אחד מעצירי, שהפך אומצת-בשר אדומה בידי מתאגרף העולה עליו בגובהו ובמשקלו.

אולם תופעה מעין זו לא הדאיגה במיוחד את עסקני וועדת האיגרוף, שזה עתה, לאחר גופש ארוך, הורשו לחזור להתעסקותם. הם עקבו אחרי הנערים שהוכנסו לזירה, היכו זה את זה בצורה שלא הוכיחה ידיעה מינימלית באיגרוף, ציינו לעצמם את אלה שהוכיחו רצון מספיק לעמוד על נפשם, כחומר גלם לזירה.

הקרב אוהב מכות. היה אולי משהו מן השעשוע הסאדיסטי הטבעי במראה הנערים בני ה-15, שהופקרו בין החבלים לחסל חשבונות זה עם זה. אולם היה זה רחוק מלהיות ספורט.

רק הקרב בין יעקב צימרון, אלוף צה"ל במשקל קל, לבין אקרי (בית-ר), עמד על רמה שהצדיקה את ההתעניינות במיפגש זה.

צימרון הבלונדי, שאינו דומה כלל לתיאורים המקור בלים של מתאגרף, הוכיח יכולת טכנית וסבילות, הלה בדייקנות בנקודות חשופות של יריבו, הוציא ממש משוי משקלו. דעתו של אקרי השתנה ובעל הרגליים הדקיקות, הנחשב למתאגרף העתידי של בית-ר, הוסחה כליל מיריבו ברגע שאמן החל שותת דם, הוא הגיה לו להלום בו עוד כמה מהלומות אצטיות שהנחילו לו נצחון.

מתאגרפים לבריטניה

הממשלה אישרה בימים אלה את המלצתו של אליהו אילת, ציר ישראל בבריטניה, לשיגור נבחרת מתאגרפי ישראל לבריטניה, לשם התמודדות ביג-לאומית בין מתאגרפי שתי המדינות.

אם לא יחולו בינתיים שינויים בתכנית, יוכו גם המתאגרפים סוף סוף, בנסיעה לחוף-לארץ בסוף שנה זו.

עשן כנסת 6

אל תתיאש...

נית. היא רוצה שהאוב שלה לא יהיה למעלה מילק עשרים, יהיה כמו כן בוגר בית ספר תיכון.

בריון כמו השמך

בני אדם הם בערך כמו חשמל, מנסה להסיק ביר לי (958/858). מדוע? כי מינוס ופלוס מושכים זה את זה, היא תשובתו. לכן, אין הוא מאלה הרוצים להתכתב עם נערות הדור מות לו בתכונותיה, כי בדרך זו, סבור הוא, נראה הדבר כאילו ידבר אל עצמו. כמה פרטים על עצמו: הוא חיל קרבי שונא ציונות, ואוהב טיולים ארוכים בכל האפשר. כיון שהוא רציני במקצת, רוצה היה לכתוב אל נערה עליזה, הוא חובב בידור, ריקודים עממיים וקצת סלונים.

גדולים שהם קטנים

אחר! שחקן לי מנה של מחמאות, שחשפיק לי לפחות לשבוע, מנסה לספר לי (958/858) שהוא, בעצם, בחור פשוט לגמרי, ותוהה אם תיאות נערה כלשהי לכתוב אליו, תוך ידיעה ברורה זו. הוא חסיד הסכנות ומוכן להתר-כתב אפילו על הנושאים השיתותיים והבנא-ליים ביותר, כי לרבות, הדברים הנדונים והנעלים שבהם מורכבים מדברים שיתותיים וקטנים. שכחתי, הוא בן 82.

חתיך, או עצבת?

שלוש בנות שבבעשרה, אוהבות חריזה, (958/860) שיגרו לי ארבעה עמודים מלאים חרוזים. מובן שלא אביא את כולם לפניכם, רק שורות מכפר, אומרות המשוררות הקט-נות: "אנו ורעות, פשוט, בבנים שיוכלו להתחרות עמנו בפקחותם בחינם." כמה מחרי-זיהן:

בקראי זה הפזמון
חיל יאחוני ותמהון,
מדוע תבכה כה המשוררת?
על החתיך, או העצבת?

מוטב שאנהג לפי הכלל: כשעת הסכנה רואנ איש לעצמו, ורצוני לפתור את בעייתו על ידי מיוזג של בידור במחשבה בחד עם נערה ששאפותיה תהיינה דומות לשלי. אל נא יראה ממכתבי כאילו טיפוס עיוני יוכש אני. ההיפך הוא הנכון. הריני נאה מעל לממוצע, מהיר שיחה ושנון לשון. ובכן, נערות, טולנה עטכן וכתובנה לו. למה אתן מחכות?

שייקספיר, שניאור וסוס

כותבת (958/855) בהחלטיות: "אני בת 18, אוהבת אנגלים, קפה קפוא וריקודים קלים. ספרייתי כוללת את שניאור, המינוחיי, שייקספיר ואריכא. חובבת אני טיולים, רכיבה (על סוס ואופניים) וציור."

ברצוני להתכתב עם נערה בת-גילי או עם בחור מתאים, רצוי גם על ענייני מין."

מה את יודעת על נומיסמטיקה?

הייתי נערה שלווה וחסרת דאגות עד שקר בלתי את מכתבו של קיבוצניק במשך ספר (958/856) הרוצה להתכתב עם נערה כבת 17-20, והמצוין כאחד מנושאי התכתבות מין מלה מפלצתית כנומיסמטיקה. אולי תוכלו להסביר לי את סירושתי?

חזי מן המלה המשגעת היא נראה לי הכוב למדי ממכתבו. הוא איננו רוצה להדהים נערות רק באותו נושא, מוכן לכתוב גם על היסטוריה, פוליטיקה, קולנוע, תיאטרון, ספרות, גיאוגרפיה ונראסלוגיה.

כומתה אדומה

נראה לי כי ההבדל בין הכיפה האדומה והכומתה האדומה, היא כי הכיפה האדומה נאכלת על ידי זאב, הכומתה אדומה היא בעצמה זאב. רושם כזה, על כל פנים, אני מקבלת ממכתביהן של נערות רבות, הרו-צות להתכתב דווקא עם צנחנים. אחת מאלה היא (958/857) שהיא כבת 17, תלמידת שמי-

מלה, ריקנות ואיריאזים

המכתב המעניין של השבוע, הנושא את המספר (958/854): "הני בן 17, תלמיד המחלקה השמינית באחד מבתי הספר התי-כונים עירוניים בתל-אביב. ככל נער בגילי, התלבטתי חמורות לאן אסנה וסופי שנשארת קרה מכאן ומכאן."

אינני חבר בתנועת נוער בשל השיגרה החופפת על פעולותיה, בשל הכפייה הרעיר-נית והאישית, בשל המלל הרב והנכוב של מעצביו.

כתלמיד שמינית בעל רמה אינטלקטואלית לא יכולתי שלא לבחול בחברה הסאלוגית שכל ערכים נעלים במקצת מתלכזשות מנוי-נות ומערכים מתנים ורים לדוחה, ובכריקות המחליאה והמדכאת המאפיינת את דרכה...

... התשובה לבעיית האישית נפתרה בהת-חשב עם מצבם החומרי המשופר של הורי מחד ניסא ובכשרונותי ורמתי מאידך ניסא. אלמר מדעי הטבע באוניברסיטה בירושלים בשנה הבאה. אך הבעיה שאיננה אישית ואופיינית דווקא לי, היא באילו ערכים ארגל, מה היו האיריאזים שלי — נשארה סתומה. בעייה זו מהריפה עם הברידות ההכרחיות כתוצאה משתי הברידות שהזכרתי... המצב נראה אפור כשאין לא באישיותם ולא במע-שיהם של מנהיגיו דוממה.

פרס עשר לירות תשבץ 959

	7	6	5	4		3	2	1
11		10		9				8
	16		15		14	13		12
		20			18		17	
			23		22	21		
							24	
	28		27				26	25
		34	33	32	31			29
			37			36		35
				42	41		40	
					44			43

מאוזן: 1. שר בשליחות; 4. האיש על הגשר בבאול; 8. מספר המצוות; 10. איגוד נשים; 12. מס-פיק; 13. מחנה מעצר מנדטורי; 16. אות הנצחון; 17. הצלחה; 19. תונת לנעלי ילדים; 20. ראשון הקראים; 21. תואר כבוד עותומני; 22. בן נח; 24. אחת המגילות; 26. עוף טרף; 27. ענף; 29. שם פרטי, לנערה; 31. הוא הגורל; 33. קרניו הן סמל הקרניים; 35. נהר איטלקי; 36. להם ולא ישמעו!; 38. "... אדוני המלך!"; 39. מכלול הדינים; 41. המתופפת בתוף; 43. קריאת עידוד; 44. מה שלשירין אסור להיות.

מאונך: 1. מצוי בחופי אילת; 2. שמד הפרטי סינגמן; 3. מסמלי המפלגה הקומוניסטית; 5. הפקיד שמעל בלפידות; 6. אוני; 7. התחכמות, בדיחה; 8. עץ; 9. יישוב בגליל העליון; 11 בירת אוסטריה; 14 לדיים; 15. חצי טיול; 18. מוצר חלב; 20. חברת שיכון; 22. אסון; 23. "להשכיר!"; 25. כך ישראלי; 28. מושב המלאכים; 30. אשת בי גי; 31. זהב; 32. חצי תשרי; 34. בירה ישראלית; 36. אגף ההדרכה; 37. דימוניה; 40. יען ש; 42. מאתיים ועשר.